

RS

نتیجه انتخابات تایوان
و روابط پکن - واشنگتن

رأی دهندگان تایوانی، یک‌شنبه، لای چینگ‌ته، معاون اول رئیس‌جمهور از حزب پیشروی دموکراتیک یا دی‌پی‌پی را به ریاست‌جمهوری انتخاب کردند. این سومین پیروزی متوالی این حزب در ریاست‌جمهوری است و نشانه این است که رأی دهندگان می‌خواهند در مسیر فعلی بمانند؛ هم در سیاست‌گذاری و هم در روابط فعلی ایالات متحده - چین - تایوان. ناکامی رقبا برای اتحاد، راه را برای پیروزی لای هموار کرد. لای هم با پیام ادامه مسیر رئیس‌جمهور کارزارش را پیش برد و به‌رغم حمایت نسبتاً پایین دولت در نظرسنجی‌ها، جذابیت حفظ مسیر فعلی برای تضمین پیروزی لای کافی بود. باید دید که این منجر به تشدید تنش با چین یا بین پکن و واشنگتن می‌شود یا نه. این راه هم احتمالاً اقدامات و واکنش‌های علنی و غیرعلنی در همین روزها و هفته‌ها مشخص خواهد کرد.

بعید است که پیروزی لای، همین حالا بحران جدیدی کلید بزند اما تضمین می‌کند که گفت‌وگوها از دو سوی تنگه ادامه نخواهد یافت. فقدان گفت‌وگو با افزایش فشار چین و نزول روابط بین آمریکا و چین همزمان شده و در آن نقش داشته است. در نتیجه تنش‌هایی آینده معلوم، بالا خواهند ماند. دولت بایدن پیش از این هم در حال افزایش این تنش‌ها بود. هفته گذشته دولت بایدن اعلام کرد بعد از انتخابات، هیئت نمایندگی با مقامات ارشد به تایوان خواهد فرستاد. چین این تصمیم را محکوم کرد و گفت دولت آمریکا باید «دست از ارسال پیام‌های نادرست به نیروهای جدایی طلب حامی استقلال تایوان بردارد و از دخالت در انتخابات منطقه تایوان به هر شکل، خودداری کند.» حکومت چین هم به نوبه خود با تهدید به اقدامات مجازاتی در حوزه تجارت، در حال افزایش فشار بر تایوان در هفته‌های منتهی به انتخابات بوده است.

پیروزی دی‌پی‌پی به خودی خود، پیش‌درآمد جنگ نیست اما می‌تواند تدریجاً روابط واشنگتن را تشویق کند که سیاست‌های تهاجمی‌تر و تحریک‌آمیزتری را نسبت به چین دنبال کنند و استفاده چین از تاکتیک‌های قهری را هم محتمل‌تر می‌کند. بسته به اینکه لای روابط با آمریکا را چطور مدیریت کند، این خطر وجود دارد که تلاش‌هایش برای تقویت روابط با واشنگتن، با واکنش منفی چین همراه شود و همه طرف‌ها را به یک بحران تازه نزدیک‌تر کند. لای بیشتر به سفر یک رئیس‌جمهور تایوانی برای دیدار در کاخ سفید، ابراز تمایل کرده بود. اگر چنین شود، تقریباً قطعی است که چین اقدامات مجازاتی خواهد داشت، خواه به شکل جنگ اقتصادی، خواه رزمایش نظامی و خواه ترکیبی از این دو. اقدامات معتدل‌تر شاید به چنین پیامدهای جدی منجر نشوند اما در تنش‌های ادامه‌دار در روابط چین و ایالات متحده نقش آفرینی خواهد کرد. بسیار مهم است که ایالات متحده با احتیاط و مسئولیت بیشتری به این وضعیت بپردازد. نه تنها از اقدامات تحریک‌آمیز مثل تمدید هر گونه تضمین امنیتی صریح به تایوان یا احیای روابط دیپلماتیک عادی، بپرهیزد بلکه تضمین‌های معتبری به چین بدهد که به دنبال تشویق آنچه چین، جدایی طلبی حساب می‌کند، نیست. این تضمین‌ها به اندازه تهدیدات بازدارنده و بلکه بیشتر از آن‌ها، اهمیت دارند. ایالات متحده باید در ماه‌های پیش رو مراقب باشد، کاری نکند که حاکی از ارتقای روابط با تایوان باشد. هینتی که بایدن می‌فرستد باید تا مدت‌ها آخرین نمونه باشد. چین همین حالا هم تصور می‌کند بین ادبیات و اقدامات دولت بایدن فاصله است، بنابراین اهمیت کلیدی دارد که این فاصله بیشتر نشود. دولت همچنین نیاز دارد در پیام‌های خصوصی به رئیس‌جمهور در حال ورود بگوید، او هیچ کاری که ممکن است خصومت پکن را برانگیزد، نباید انجام دهد. با توجه به مشوق‌های سیاسی سال انتخاباتی برای حملات لفظی شدید به چین، ممکن است این تصور دور از ذهنی باشد، اما اگر بناسند ایالات متحده و تایوان، این سال را بدون اتفاقی جدی پشت سر بگذارند، این اتفاقی است که باید بیفتد.

در سالی که جهان پر از انتخابات است، در تایوان، نتیجه‌ای جالب به‌دست آمد. لای چینگ‌ته در انتخابات روز شنبه در تایوان به پیروزی رسید؛ چهره‌ای که مدافع استقلال تایوان از چین است و ایده‌های ملی‌گرایانه دارد. رأی دهندگان تایوانی او را به عنوان رئیس‌جمهور بعدی این جزیره انتخاب کردند و به این ترتیب سومین پیروزی متوالی بی‌سابقه برای حزب دموکراتیک مترقی را رقم زدند. لای، معاون فعلی رئیس‌جمهور که برای حفظ روابط نزدیک تایوان با واشنگتن و تداوم سیاست‌های رئیس‌جمهور، تسای اینگ ون، تلاش می‌کرد، بر نامزدهای دو حزب رقیب و همچنین ادعاهای مکرر پکن مبنی بر اینکه پیروزی حزب دموکراتیک خلق، صلح را در تایوان تهدید می‌کند، غلبه کرد. کارشناسان شورای آتلانتیک توضیح می‌دهند که ریاست‌جمهوری لای، چه تأثیری بر روند سیاست خارجی تایوان خواهد داشت و احتمالاً چین چگونه پاسخ خواهد داد.

حزب دموکراتیک خلق باید بر شکاف‌های داخلی غلبه کند

ون تی سونگ پژوهشگر غیرمقیم شورای آتلانتیک حزب دموکراتیک خلق صراحتاً اعلام کرده، در طیف روابط ایالات متحده و چین، این حزب روابط تایوان با ایالات متحده را تقویت خواهد کرد. بنابراین، در کوتاه‌مدت، پیروزی این حزب احتمالاً با انتقاد پکن، تحریم‌های اقتصادی هدفمندتر علیه صادرات تایوان و نمایش قدرت ترسانک چین از طریق مانورهای نظامی و مانورهای امنیتی در منطقه خاکستری مواجه خواهد شد. همه این اقدامات نشان‌دهنده ناراضی‌های پکن از نتیجه انتخابات و اقدامات پیشگیرانه پکن برای شکل دادن شرایطی است که تعاملات بعدی بین پکن و دولت حزب دموکراتیک خلق در دل آن شکل خواهد گرفت. در درازمدت، برای حزب دموکراتیک خلق مهم است که به‌طور مؤثر با مخالفانش در مجلس قانونگذاری تایوان همکاری کند. اگر این حزب بتواند بر محدودیت‌های تحمیل‌شده توسط دولت دچار شکاف‌شده‌ی تایوان غلبه کند، دولت بعدی بهتر می‌تواند از موضع قدرت با پکن مذاکره کرده و شانس بهتری برای بازسازی یک رابطه کاری، هر چند سرد، با پکن داشته باشد و خطوط ارتباطی بین دو طرف را بازگشایی کند؛ این نوع همکاری پکن و تایپه برای ثبات منطقه ضروری است.

منتظر واکنش پکن باشید

کنتون تیبو پژوهشگر مقیم شورای آتلانتیک پیش از انتخابات، چین از فضای رعب‌آور حاکم بر تنش‌ها در تنگه تایوان استفاده کرد تا این روایت را ترویج کند که رأی دادن به حزب دموکراتیک خلق، ناگزیر به جنگ منجر می‌شود. هو یوای، کاندیدای ملی‌گرایی حزب کومینتانگ، رأی در این انتخابات را انتخاب بین «جنگ و صلح» توصیف کرد و اعلام کرد، اقدامات حزب دموکراتیک خلق برای تمهید روابط با ایالات متحده و دنبال کردن مسیر استقلال منجر به درگیری با چین خواهد شد. بازیگران تایوانی مرتبط با دولت چین این روایت را برداشته و آن را در فضای افکار عمومی

نگاه
تحلیلیگران

پیروزی است

تحلیل اندیشکده شورای آتلانتیک از پیامدهای

تایوان تقویت کردند.

برای مثال، شرکت‌های رسانه‌های مستقر در چین، تبلیغاتی را در فیس‌بوک که یکی از پرکاربردترین پلتفرم‌های تایوان است، خریداری کرده‌اند تا این روایت را پیش ببرند که لای، نامزد حزب دموکراتیک خلق، مترسک دست ایالات متحده است و رأی به لای تایوان را به سمت جنگ سوق خواهد داد. از قضا، چین به اقدامات تهاجمی خود در تنگه تایوان اشاره کرده است تا این روایت را تقویت کند که رأی به نامزد حزب دموکراتیک خلق، منجر به جنگ می‌شود. برای مثال، مانورهای نظامی نیروی دریایی ارتش آزادی‌بخش چین در تنگه تایوان را پس از دیدار نانسی پلوسی، رئیس وقت مجلس نمایندگان آمریکا در سال ۲۰۲۲ در نظر بگیرید. چین در آن زمان قصد داشت با انجام این مانورها این پیام را برساند که وضعیت موجود در تایوان و نزدیکی تایپه به واشنگتن، منجر به جنگ خواهد شد. چین همچنین این پیام را در منطقه آسیا و اقیانوسیه منتشر کرد که ایالات متحده شریکی متزلزل است که سیاستش در قبال تایوان، منطقه را بی‌ثبات کرده و به سمت جنگ سوق می‌دهد. بنابراین طبیعی است که پس از انتخابات انتظار داشته باشیم پکن واکنش‌هایی را در خصوص پیروزی حزب دموکراتیک خلق در انتخابات تایوان صورت دهد و اقداماتی را در راستای تأیید روایت خودش از وضعیت تایوان، برنامه‌ریزی کند. سیاست‌سختگیرانه اقتصادی، افزایش تنش‌ها در حوزه امنیتی و استقرار نیروهای نظامی استراتژیک در تنگه تایوان، می‌تواند از جمله اقدامات چین در این راستا باشد.

تایوانی‌ها مرعوب نمی‌شوند

مارکوس گارلاسکاس مدیر برنامه آسیا-اقیانوسیه همانطور که بسیاری از کارشناسان دیگر - از جمله کنتون تیبو - اشاره کردند، حزب کمونیست چین سعی کرده آشکارا و با زیرکی و به شکلی پنهانی در نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری تایوان مداخله کند. یکی از برنامه‌های اصلی پکن، تلاش برای ارباب مردم و آوار کردن ششان در رأی‌نندگان به لای بود؛ آن‌هم با این توجه که این رأی، جنگ ایجاد می‌کند. یکی از مقامات ارشد پکن هشدار داد که این انتخابات، در واقع انتخاب بین جنگ و صلح، رفاه و کاهش تنش است. دفتر امور تایوان در پکن در بیانیه‌های رسمی که توسط رسانه‌های خارجی پوشش داده شد، نسبت به «خطر شدید ایجاد تقابل و درگیری در تنگه تایوان به واسطه تحریکات لای چینگ‌ته» هشدار داد. این رویکرد به پکن کمک کرد تا شیوه پوشش انتخابات تایوان را در رسانه‌های جهانی شکل دهد و بتواند این ایده را جایباندازد که چگونه ملاقات‌های مقامات ایالات متحده و تایوان خطرناک و بی‌ثبات‌کننده هستند. بسیاری از تیتروهای مربوط به انتخابات، حتی از رسانه‌هایی که به سختی می‌توان آنها را طرفدار پکن توصیف کرد، مضامین پکن در مورد جنگ در مقابل صلح و خطرات پیروزی لای را منعکس کردند اما به نظر می‌رسد که مردم تایوان با رأی خود این چارچوب‌بندی را رد کرده‌اند. در نهایت، تلاش پکن برای ارباب، مردم تایوان را برآی رأی دادن به لای نترساند. حتی نتیجه معکوس نیز داشته است. تعجب‌آور نیست که نظرسنجی‌ها در نهایت به این نتیجه رسیدند که تاکتیک‌های پکن در واقع منجر به حمایت بیشتر از لای شده است؛ دقیقاً مانند تاکتیک‌های قوی پکن علیه سنول که منجر به افزایش احساسات ضدچینی در کره جنوبی شد. نتیجه این انتخابات نشان می‌دهد که مردم تایوان آنطور که پکن می‌خواهد به راحتی مرعوب نمی‌شوند. در عوض، بسیار محتمل است که تایوان وضعیت موجود «خودگردانی» دموکراتیک را بدون استقلال رسمی حفظ کند تا سال‌های آینده نیز از گردن نهادن به خواسته‌های پکن در موضوعات کلیدی سیاسی خودداری کند. این بدان معنا نیست که تایوان کاملاً از تهدیدات پکن مصون خواهد بود. رهبران تایوان، به‌رغم افزایش حمایت از استقلال این کشور، احتمالاً همچنان بر این باورند که به چالش کشیدن وضعیت موجود با حرکت به سمت «استقلال» کامل، کاملاً غیرضروری، نامطلوب یا بسیار خطرناک است. اگر پکن قصد داشته باشد استفاده از نیروی نظامی از طریق محاصره یا

تهاجم، وضعیت موجود را به نفع خود تغییر دهد، باید گفت که نتایج این انتخابات نشان داد که بعید است بتوان تایوان را تنها از طریق ارباب تحت سلطه درآورد. تهدیدات پکن و زور بازو نشان دادن در ماه‌های آینده جهان را نیز مرعوب نخواهد کرد. در عوض، این احتمال وجود دارد که تایوان، همراه با ایالات متحده و متحدان و شرکای همفکرش، تدارکاتی را برای بازدارندگی و شکست چین در صورت حرکت از ارباب به سمت خشونت، تسریع بخشند.

تایوان بزرگترین مشکل شی‌جین‌پینگ نیست

فردریک کمپه

مدیرعامل

با پایان یافتن انتخابات تایوان، بسیاری در مورد تهدیدات فزاینده شی‌جین‌پینگ، رهبر چین علیه دموکراسی پر جنب‌وجوش و بازار آزاد تایوان نوشته‌اند. اما من که این انتخابات را دنبال می‌کردم بیشتر به این نکته توجه کردم که چگونه این انتخابات نگرانی بزرگ‌تر شی را آشکار کرد و این نگرانی چیزی نیست جز شکست اقتدارگرایان در داخل. اگر رهبری حزب کمونیست چین کارآمد بود، شی دیدگاه خوش‌بینانه‌تری نسبت به انتخابات تایوان می‌داشت؛ نتیجه انتخابات آنقدری برایش مهم نبود که آن را «انتخاب بین جنگ و صلح» بنامد.

آنچه ناگفته مانده این است که چین با کمترین رشد اقتصادی و بالاترین آمار بیکاری جوانان از زمان به قدرت رسیدن شی به‌عنوان رهبر در سال ۲۰۱۲ مواجه است. در عین حال، شی در حال پاکسازی ارتش آزادی‌بخش خلق است. این کار در ظاهر به دلیل فسادزدایی انجام می‌شد اما هدف نهایی، افزایش کنترل بر ارتش است اما درست همانطور که اقتصاد چین در رکود است، تایوان از طریق تولید نیمه‌هادی‌ها و محصولات دیگر، اکنون به یک بازیگر قدرت اقتصادی جهانی تبدیل شده است. شی هدف رهبری خود را احیای قدرت ملی اعلام کرده و این مسئله، محور اصلی سخنرانی سال نوی او بود. هر چه دستیابی به این هدف در داخل کشور سخت‌تر به نظر برسد، مجبور

